

Súd: Krajský súd Bratislava  
Spisová značka: 11CoP/453/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1219202436  
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 10. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blanka Podmajerská  
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1219202436.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Blanky Podmajerskej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a JUDr. Michaely Královej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: H. G., nar. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave, Vazovova 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom A. XX, N., zastúpená advokátom JUDr. Ing. Branislavom Pechom, PhD., so sídlom Piaristická 2, Nitra, a otec - H. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. 8, N., t.č. A. XX, N., zastúpeného advokátkou JUDr. Miroslavou Tencerovou, so sídlom Hurbanovo námestie 5, Bratislava, o návrhu matky o určenie výživného na maloleté dieťa, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Bratislava II zo dňa 23.10.2019, č.k. 49P/74/2019-200, jednomyselne takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

### o d ô v o d n e n i e :

1. V napadnutom rozhodnutí súd prvej inštancie zamietol návrh matky na uloženie povinnosti otcovi uhradiť omeškané výživné na maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 14.02.2015 do 15.04.2016 v celkovej výške 6.000 eur, pričom sumu omeškaného výživného bude otec povinný splácať v splátkach vo výške 400 eur mesačne, vždy k 15-temu dňu v príslušnom mesiaci, počnúc mesiacom jún 2019 k rukám matky ( výrok I.) a s použitím ust. § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok ( ďalej „ C.m.p. „) deklaroval, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ( výrok II.).

2. Zamietajúci výrok vo veci právne odôvodnil § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 2, § 77 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej „Zákon o rodine“) a vecne tým, že matka sa pôvodne v konaní o rozvod manželstva a úpravu pomerov manželov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva, vedenom pod sp.zn. 49P/39/2016, návrhom doručeným súdu dňa 26.08.2016 domáhala, aby bol otec maloletých detí zaviazaný od mesiaca február 2016 prispievať na výživu maloletého U. sumou 500 eur a na maloletého H. sumou 400 eur mesačne, pričom otec je povinný deťom platiť školné a polovicu výdavkov na školské výlety, športové a kultúrne aktivity. Uvedený návrh matka podaním doručeným súdu dňa 18.08.2017 pozmenila tak, že žiadala opraviť chybu v písaní v podaní doručenom súdu dňa 26.08.2016 a navrhla, aby bol otec povinný prispievať na maloleté deti výživným už počnúc februárom 2015. V konaní vedenom pod sp.zn. 49P/39/2016 na pojednávaní konanom dňa 07.05.2019 matka upravila svoj návrh tak, že žiadala, aby súd zaviazal otca povinnosťou uhradiť omeškané výživné na maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od februára 2015 do apríla 2016 vo výške 6.000 eur, pričom sumu omeškaného výživného bude otec povinný splácať v splátkach vo výške 400 eur mesačne, vždy k 15-temu dňu v príslušnom mesiaci,

počnúc mesiacom jún 2019 k jej rukám; tento návrh súd prvej inštancie uznesením č.k. 49P/39/2016-457 zo dňa 07.05.2019 vylúčil na samostatné konanie (vedené pod sp. zn. 49P/74/2019). V ďalšom priebehu konania matka upresnila obdobie za ktoré si uplatňuje výživné na maloletého H., a to od 14.02.2015 do 15.04.2016 v celkovej výške 6.000 eur, čo zodpovedá sume 400 eur mesačne. Návrh odôvodňovala tým, že dňa 14.02.2015 ju otec detí vyhodil z domu, spoločne s deťmi išla bývať k mame, v tomto období otec na deti neprispieval a neplatil jej žiadne výživné napriek tomu, že ho o prispievanie žiadala. Na pokrytie potrieb maloletého H. musela čerpať 2 spotrebné úvery, a to dňa 03.03.2015 vo výške 13.500 eur a dňa 18.11.2015 vo výške 6.800 eur.

3. Súd prvej inštancie v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsah vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom je upravený na základe všeobecných kritérií uplatňovaných pri všetkých druhoch vyživovacích povinností, ktorými sú odôvodnené potreby oprávneného, schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného (§ 75 Zákona o rodine). Pri určovaní vyživovacej povinnosti však súd musí striktné vychádzať z ust. § 77 ods.1 Zákona o rodine, podľa ktorého možno priznať výživné len odo dňa začatia konania. Deň začatia konania procesný predpis určuje ako deň, keď bol súdu doručený návrh na jeho začatie, resp. v prípade vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom, keď konanie možno začať aj bez návrhu a súd toto konanie začne, to bude deň vydania uznesenia o začatí konania bez návrhu.

4. V danom prípade doručila matka súdu vyjadrenie v konaní o rozvod manželstva dňa 26.08.2016, ktorý následne viackrát zmenila, naposledy na pojednávaní dňa 23.10.2019, kedy navrhla určiť výživné na mal. H. za obdobie od 14.02.2015 do 15.04.2016 v celkovej výške 6.000 eur, čo zodpovedá sume 400 eur mesačne. V zmysle ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine súd môže priznať výživné len počnúc dňom podania návrhu matky, t.j. dňom 26.08.2016. Výživné je možné v prípade maloletého dieťaťa podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine priznať aj späťne, ak sú na to splnené zákonné dôvody (dôvody hodné osobitného zreteľa), a to najdlhšie na dobu troch rokov späťne, ktoré sa počítajú odo dňa začatia konania, bez ohľadu na to, či konanie bolo začaté na návrh, alebo z úradnej povinnosti. Pokiaľ z určitých dôvodov, ktoré možno posúdiť ako výnimočné, účastníci žiadajú o určenie výživného s časovým odstupom a v ich konaní nemožno vidieť snahu o zneužívanie tohto inštitútu, súd môže výživné priznať aj späťne. Zákon striktné vyžaduje preukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa aj v prípade, ak by sa v návrhu požadovalo výživné, napr. počnúc jedným dňom pred začatím konania. Zákon presne taxatívne nevymedzuje, čo je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, pričom ich ustálenie patrí do úvahy súdu. Dôvody hodné osobitného zreteľa musí oprávnený súd preukázať, pričom ide o tak výnimočné okolnosti, ako napr. objektívna nemožnosť podať návrh proti povinnému. Účelom uvedeného ustanovenia je, aby sa vyživovacia povinnosť, ako prvoradé právo maloletého dieťaťa plnila včas a aby povinný rodič toto právo uplatnil hneď ako toto právo vznikne. Pokiaľ povinný neplní svoju vyživovaciu povinnosť, potom je nevyhnutné podať čo najskôr návrh na začatie konania. Táto právna úprava má nútiť oprávneného, aby svoj nárok uplatnil na súde čo najskôr a tak predišiel protiprávnemu stavu.

5. Súd prvej inštancie vyhodnotiac všetky skutkové okolnosti ako aj listinné dôkazy, vychádzajúc z ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine návrh matky ako nedôvodný zamietol konštatujúc, že v posudzovanej veci matka nepreukázala dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré by súd mal priznať výživné za obdobie od 14.02.2015 do 15.04.2016, t.j. pred dňom 22.08.2016, kedy matka vo vyjadrení v konaní o rozvod manželstva, navrhla upraviť vyživovaciu povinnosť otca voči mal. H. Sama matka vo všetkých konaniach vo veci maloletého dieťaťa uvádza, že s manželom nežili v spoločnej domácnosti od februára 2015, pričom v rámci výpovede uviedla, že otca maloletého dieťaťa žiadala o prispievanie na výživu a už v marci 2015 bola nútená čerpať spotrebný úver na pokrytie potrieb dieťaťa, pričom následne čerpala ďalšie spotrebné úvery. Z konania matky, kedy jej je od 02/2015 známa skutočnosť, že otec na výživu dieťaťa neprispieva, nežijú v spoločnej domácnosti a matka dokáže urobiť právne úkony smerom k čerpaniu viacerých spotrebných úverov, nemožno ustáliť, že sú na jej strane dané dôvody osobitného zreteľa, ktoré by jej bránili uskutočniť úkon smerom k súdu a podať návrh na určenie vyživovacej povinnosti otca včas, bez zbytočného odkladu potom, čo si otec vyživovaciu povinnosť podľa jej slov prestal plniť. Časový horizont jeden a pol roka, po ktorom matka podala návrh na určenie výživného vyznieva podľa názoru súdu prvej inštancie skôr špekulatívne a vzhľadom na množstvo prebiehajúcich konaní týkajúcich sa majetku rodičov maloletého dieťaťa, skôr dotvára obraz neľútostného boja o vzájomné finančné nároky oboch rodičov. Nakoľko súd prvej inštancie návrh matky zamietol, nevyhovelo ďalším návrhom otca na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov, nakoľko ich výpoveď nepovažoval za relevantnú pre rozhodnutie vo veci a posúdil ich ako nadbytočné.

6. Proti rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie matka maloletého dieťaťa namietajúc, že súd prvej inštancie nesprávne a neúplne zistil skutočný stav veci ( § 62 ods.1 C.m.p.), dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ( § 365 ods.1 písm. f/ zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok - ďalej „ C.s.p.“) a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia ( § 365 ods.1 písm. h/ C.s.p.). V odvolaní uviedla, že otec dňa 14.02.2015 vyhodil matku spoločne s deťmi zo spoločného domu a následne podal návrh na rozvod manželstva a na úpravu práv a povinností k vtedy maloletým deťom U., nar. XX.XX.XXXX a H., nar. XX.XX.XXXX. Matka v podaní zo dňa 22.08.2016 k návrhu otca tieto skutočnosti uviedla a ďalej oznámila, že otec jej od februára 2015 nedal žiadne peniaze na výživné, na stravu či oblečenie detí, pričom deti bývali s ňou v rodičovskom dome a starostlivosť o ne bola na matke. V podaní z 22.08.2016 zároveň žiadala určiť otcovi výživné od mesiaca február 2015, pričom chybu v písaní opravila podaním zo dňa 18.08.2017, ktorým požadovala vydať neodkladné opatrenie o.i. aj na platenie výživného, ktoré otec neplatil. Súd napriek tomu o takomto návrhu nerozhodol, hoci ho mal vyčleniť na samostatné konanie z úradnej povinnosti a o výživnom pre maloleté deti rozhodnúť. Podľa názoru matky súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam nakoľko je nepochybné, že matka (ktorá nebola v konaní rozvod manželstva a o úpravu práv a povinností k maloletým deťom zastúpená advokátom) už pri prvom úkone uplatnila nárok maloletých detí na výživné (podaním zo dňa 22.08.2016). Matka mala vedomosť od otca o podanom návrhu na rozvod manželstva a úpravu starostlivosti o maloleté deti a dôvodne a s dôverou očakávala, že súd rozhodne prioritne aj o jej návrhu na výživné za obdobie od februára 2015 do apríla 2016. Súd prvej inštancie za skutkového stavu, kedy matka požadovala od otca výživné bezodkladne už v mesiaci február 2015, otec toto výživné odmietal platiť, kedy matka pri svojom prvom úkone v konaní o rozvod a úpravu starostlivosti o maloleté deti uplatnila nárok na výživné (podaním zo dňa 22.08.2016), nemôže matke výživné nepriznať. Za dôvody hodné osobitného zreteľa matka označila to, že je osobou bez právnického vzdelania, od otca žiadala výživné od februára 2015, otec výživné neuhrádzal a matka bola na výživu a starostlivosť o obe deti nútená zobrať si dva spotrebné úvery. Po vyhodení zo spoločného domu otcom musela prioritne riešiť otázku zabezpečenia detí, veci týkajúce sa domácnosti, školy a voľného času maloletých a až následne si mohla zabezpečiť právne poradenstvo a riešiť súdne spory s otcom maloletých. Matka v odvolaní poukázala na stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý ak by naozaj neboli dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie výživného späťne a jej návrh by bol špekulatívny, nežiadal by jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť. Matka poukázala na správanie sa otca, ktorý od mesiaca február 2015 neplatil na deti žiadne výživné, na zatajovanie príjmov zo strany otca, ktorý v súdnom konaní preukázateľne klamal o svojich majetkových pomeroch a ktorý preukázateľne vedie luxusný a nákladný život nezodpovedajúci jeho deklarovaným príjmom. Matka navrhla, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie, alebo aby napadnuté rozhodnutie zmenil a uložil otcovi uhradiť omeškané výživné na maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od februára 2015 do apríla 2016 vo výške 6.000 eur, pričom sumu omeškaného výživného bude otec povinný splácať v splátkach vo výške 400 eur mesačne, vždy k 15-temu dňu v príslušnom mesiaci, počnúc mesiacom jún 2019 k rukám matky a otcovi uložil povinnosť zaplatiť matke trovy prvoinštančného a aj odvolacieho konania.

7. K odvolaniu matky sa otec a kolízny opatrovník písomne nevyjadrili.

8. Odvolací súd preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 65 a § 66 C.m.p., keď nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, 385 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a podané odvolanie matky nie je dôvodné.

9. Ako prvoradá konštatuje, že v postupe súdu prvej inštancie nezistil žiadne vady týkajúce sa procesných podmienok, na ktoré je z úradnej povinnosti povinný prihliadať ( § 2 ods.1 C.m.p., § 380 ods. 2 C.s.p.).

10. Prihliadajúc na obsah súdneho spisu sa odvolací súd v celom rozsahu po skutkovej a právnej stránke stotožnil s dôvodmi vzťahujúcimi sa k odvolaním napadnutému rozsudku prvoinštančného súdu, ktorým zamietol návrh matky na uloženie povinnosti otcovi uhradiť omeškané výživné na maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 14.02.2015 do 15.04.2016 v celkovej výške 6.000 eur, pričom sumu omeškaného výživného bude otec povinný splácať v splátkach vo výške 400 eur mesačne, vždy k 15-temu dňu v príslušnom mesiaci, počnúc mesiacom jún 2019 k rukám matky, v ktorom dostatočne a presvedčivo zodpovedal na v konaní nastolené otázky majúce pri rozhodovaní o

tomto návrhu podstatný význam, pričom sa v rozhodnutí vysporiadal i s podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie (§ 387 ods. 2, 3 C.s.p.) vzťahujúcimi sa k prijatému rozhodnutiu. Z uvedeného dôvodu využíva možnosť danú mu ust. § 387 ods. 2 C.s.p. v odôvodnení sa obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov rozhodnutia a v záujme dôsledného vypořádania sa s uplatnenými odvolacími dôvodmi dodáva nasledovné.

11. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

12. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

13. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

14. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

15. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

16. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie za dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

17. V posudzovanom prípade z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že dôvodom pre neuloženie vyživovacej povinnosti otcovi za obdobie predchádzajúce podaniu návrhu, bolo nepreukázanie dôvodov hodných osobitného zreteľa matkou (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine), pre ktoré by súd mal priznať výživné za obdobie od 14.02.2015 do 15.04.2016 (t.j. pred dňom 22.08.2016, kedy matka vo vyjadrení v konaní o rozvod manželstva, navrhla upraviť vyživovaciu povinnosť otca voči maloletému H. G., nar. XX.XX.XXXX).

18. Je treba prisvedčiť názoru odvolateľky v tom, že vyživovacia povinnosť rodiča je jeho zákonnou povinnosťou vyplývajúcou mu z ustanovení Zákona o rodine. Ustanovenie § 77 ods.1 Zákona o rodine zabezpečujúce určovanie výživného v prípade, ak jeden z rodičov prestane plniť svoju vyživovaciu povinnosť a je dôvod určitý výživné súdnym rozhodnutím, však vyjadruje zásadu možnosti priznania dávok výživného od začatia konania (t.j. od podania návrhu), s výnimkou konania o výživnom pre maloleté deti, ktoré je možné priznať pri splnení zákonného predpokladu aj za dobu minulú. Keďže výživné má spotrebný charakter a má pokrývať pravidelné mesačné náklady a potreby detí, cieľom právnej úpravy vyjadrenej v uvedenom v zákonom ustanovení je dosiahnuť, aby oprávnený rodič hneď ako nastane situácia, že povinný rodič si prestane plniť vyživovaciu povinnosť, podal návrh na určenie výživného - zmyslom tejto právnej úpravy je ochrana práv detí, majúcich nárok na to, aby si k nim rodičia plnili vyživovaciu povinnosť pravidelne a v rozsahu potrebnom pre uspokojovanie ich potrieb. Ak zákonodarca v citovanom ustanovení určil podmienky, za ktorých je možné priznať výživné pri maloletých deťoch za dobu spätne od podania návrhu, postupoval tak v súlade so svojimi právomocami, v záujme zamedzenia možným špekuláciám a prípadnému zneužívaniu tejto možnosti. Aj keď v citovanom ustanovení zákonodarca presne nezadefinoval, čo je možné považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa, súdna prax sa ustálila v tom, že priznanie výživného pre maloleté deti spätne aj pred podaním návrhu je výnimočným postupom zo všeobecného pravidla o tom, že výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania, dôvody hodné osobitného zreteľa musí navrhovateľ súdu preukázať a medzi dôvody hodné osobitného zreteľa patrí napr. objektívna nemožnosť podať návrh proti povinnému z dôvodu, že navrhovateľ nemal vedomosť, kde sa povinný nachádza alebo z dôvodu zlého zdravotného stavu navrhovateľa, pre ktorý sa nemohol venovať takémuto konaniu, prípadne mu to neumožňovala iná závažná prekážka.

19. Vychádzajúc z uvedeného sa odvolací súd zhoduje s názorom súdu prvej inštancie o nesplnení zákonných podmienok pre úspech v konaní o návrhu matky na uloženie povinnosti otcovi uhradiť omeškané výživné na maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 14.02.2015 do 15.04.2016 v celkovej výške 6.000 eur, s povolením jeho splácania otcovi v splátkach vo výške 400 eur mesačne. V posudzovanej veci je jednoznačné, že matka po prvýkrát navrhla upraviť vyživovaciu povinnosť otca k maloletému až vo vyjadrení sa k návrhu na rozvod manželstva zo dňa 22.08.2016, a to za obdobie predchádzajúce návrhu, ktorý návrh následne v ďalšom priebehu konania upravovala (v podaní zo dňa 22.08.2016 žiadala zaviazat' otca od mesiaca február 2016 prispievať na výživu maloletého U. sumou 500 eur a na maloletého H. sumou 400 eur mesačne, tento návrh matka podaním doručeným súdu dňa 18.08.2017 pozmenila tak, že žiadala opraviť chybu v písaní v podaní doručenom súdu dňa 26.08.2016 a navrhla, aby bol otec povinný prispievať na maloleté deti výživným už počnúc februárom 2015, v konaní vedenom pod sp.zn. 49P/39/2016 na pojednávaní dňa 07.05.2019 upravila návrh tak, že žiadala zaviazat' otca povinnosťou uhradiť omeškané výživné na maloletého H., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od februára 2015 do apríla 2016 vo výške 6.000 eur a napokon, po vylúčení návrhu matky vo veci výživného na maloletého H. uznesením zo dňa 07.05.2019, č.k. 49P/39/2016-457 matka žiadala uložiť otcovi povinnosť uhradiť omeškané výživné na maloletého H. Kráľoviča, nar. XX.XX.XXXX za obdobie od XX.XX.XXXX do 15.04.2016 v celkovej výške 6.000 eur, pričom sumu omeškaného výživného bude otec povinný splácať v splátkach vo výške 400 eur mesačne, vždy k 15-temu dňu v príslušnom mesiaci, počnúc mesiacom jún 2019 k rukám matky). Matka podanie návrhu vo veci vyživovacej povinnosti týkajúceho sa obdobia pred podaním návrhu, za ktorý súd prvej inštancie správne považoval vyjadrenie matky k návrhu na rozvod manželstva a úpravu práv a povinností k maloletým deťom zo dňa 22.08.2016 so zohľadnením jeho následných úprav matkou, vo vzťahu k ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine odôvodňovala tým, že od februára 2015 nežili s otcom v spoločnej domácnosti, otec neprispieval na výživu detí a na ich pokrytie ich potrieb bola nútená si zobrať dva spotrebné úvery. Odvolací súd sa plne zhoduje so závermi súdu prvej inštancie prezentovanými v ods.20 napadnutého rozhodnutia o tom, že na strane matky neboli v konaní preukázané dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré by jej bez zbytočného odkladu potom, ako si otec prestal plniť vyživovaciu povinnosť, objektívne bránili uskutočniť úkon smerom k súdu.

20. Odvolací súd neprihliadal na námietky matky, že súd prvej inštancie za skutkového stavu, kedy matka ako osoba bez právnického vzdelania požadovala od otca výživné bezodkladne už v mesiaci február 2015, otec toto výživné odmietal platiť a kedy matka pri svojom prvom úkone v konaní o rozvod a úpravu starostlivosti o maloleté deti uplatnila nárok na výživné (podaním zo dňa 22.08.2016), jej nemôže výživné nepriznať. V tejto súvislosti poukazuje na obsah a účel ustanovenia § 77 ods. 1 Zákona o rodine uvedený v ods. 18 tohto rozhodnutia a konštatuje, že skutočnosť, že matka je osobou bez právnického vzdelania, že od otca požadovala výživné už od februára 2015 a že nárok na výživné uplatnila pri svojom prvom úkone v konaní o rozvod a úpravu starostlivosti o maloleté deti (začatého na návrh manžela) nie je možné posúdiť za dôvody hodné osobitného zreteľa, odôvodňujúce výnimočný postup podľa citovaného zákonného ustanovenia. Za nemajúce akýkoľvek právny význam pri odvolacom prieskume posúdil aj námietku matky, v odvolaní poukazujúcu na stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý „ ak by naozaj neboli dôvody hodné osobitného zreteľa pre priznanie výživného spätne a jej návrh by bol špekulatívny, nežiadal by jej návrhu v celom rozsahu vyhovieť “. Konštatuje, že názor kolízneho opatrovníka ( t.j. orgánu sociálnoprávnej ochrany detí, ktorého organizáciu a pôsobnosť upravuje zákon č. 305/2005 Z.z. v platnom znení o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov) ustanoveného maloletému H.ar. XX.XX.XXXX v danom konaní podľa § 31 Zákona o rodine, nie je pre súd prejednávajúci vec záväzný a je práve úlohou súdu, aby v posudzovanej veci zistil skutočný stav veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie a tento následne aj právne posúdil.

21. Odvolací súd poukazuje na samostatný a prvoradý dôvod vedúci k zamietnutiu návrhu matky na uloženie povinnosti otcovi uhradiť omeškané výživné na maloletého H. G., nar. XX.XX.XXXX za obdobie od 14.02.2015 do a 15.04.2016 vo výške 6.000 eur, pričom sumu omeškaného výživného bude otec povinný splácať v splátkach vo výške 400 eur mesačne, vždy k 15-temu dňu v príslušnom mesiaci, počnúc mesiacom jún 2019 k rukám matky, neposudzoval odvolacie námietky matky týkajúce sa majetkových a zárobkových pomerov otca maloletého a jeho nákladného a luxusného života nezodpovedajúceho jeho deklarovaným príjmom.

22. Na základe uvedeného odvolací súd uzatvára, že súd prvej inštancie v súlade s ust. § 62 ods. 1 C.m.p. zistil skutočný stav veci v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie.

23. Pokiaľ matka v podanom odvolaní namietla, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam ( § 365 ods.1 písm. f/ C.s.p. ), uvedený odvolací dôvod nie je naplnený. Rozhodnutiu súdu prvej inštancie nemožno vytknúť, že by vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov konania nevyplynuli, ani inak nevyšli za konania najavo, že by opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení procesného predpisu alebo, že by na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil.

24. Za nedôvodnú posúdil odvolací súd napokon i námietku o tom, že rozsudok prvoinštančného súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci ( § 365 ods. 1 písm. h/ C.s.p.) pri ktorej treba uviesť, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery. V posudzovanom prípade, v ktorom konajúci súd prvej inštancie zo správnych skutkových záverov vyvodil správne právne závery a aplikoval správny právny predpis, namietaná vada konania nebola odvolacím súdom zistená.

25. Na základe uvedeného odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 2 C.s.p., ako vecne a právne správne potvrdil.

26. O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa § 52 C.m.p., v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p..

27. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 ( § 2 ods. 1 C.m.p., § 393 ods. 2 C.s.p.).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).